

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

NEW YORK, 15. ÚNORA 1893.

Majitel: Národní Jednota Sokolská ve Spoj. Státech
Pořadatel: K. Štulík, 525 So. Lincoln St., Chicago, Ill
Tiskař a výpravčí: F. Lier, 408 E. 71st St., New York

Provolání

k srdcím Sokolů N. J. S. a všech příznivců Sokolstva.

Den po dni v tomto novém, pro Sokolstvo čes. am. velikém roce ubíhá a blíží se slavné dny sletu všesokolského.

Snad nikdy nenaskytne se Sokolstvu čes. am. a celé národnosti naší tak vhodné příležitosti, aby před zraky všech národů celého světa za příčinou světové výstavy shromážděných podati mohlo důkaz své vyspělosti, pokročilosti a statečnosti jako letos když s náležitou vycvičeností, ve vzorném pořádku, četně a důstojně v mezi-národních závodech a v samostatném veřejném cvičení, které v měsíci červenci t. r. pořádány budou, vystoupí.

Sokolové! Jsme k těmto pro národnost naši tak důležitým a pro Sokolstvo tak slavným dnům náležitě připraveni, abychom v mezinárodní zápas na cvičišti se ctí o palmu vítězství, neb o veřejné uznání vejíti mohli? — Otázku tuto bratři Sokolové mějme stále v mysli, a kdo nemůžeš říci a n o , a cítíš v srdci odvahu a v páži sílu, hleď na cvičišti k dokonalosti a největší statnosti se vzdělati abys vážně a opravdově předepsané výkony k úplnému a bezvadnému provedení sobě osvojil, tak, abys před odjezdem k závodům zvolati mohl: „Jsem též připraven!“

V mezinárodních závodech podrobena bude Sokolstvo česko am. před zraky všech národů veliké zkoušce, v níž poprvé osvědčení má národ náš nejen tuhost a sílu našeho tělesného ústrojí, nejen vyspělost a pokrok v tělocviku, ale i odvahu, statečnost a vzdělanost národní o vlastní sílu se opírající.

Na zdaru této zkoušky závisí uznání naší národnosti a vřadění ji mezi pokročilé a vzdělané národy a proto

obracíme se též na český veřejný tisk a ct. Národní Výbor, jehož členové jsou ponejvíce vydavatelé, redaktori čes. am. časopisů, se snažnou žádostí, by v českých listech povzbuzujícími články, dobrou radou a působivou činností Nár. Jed. Sokolské k tomuto velikému úkolu a sletu všesokolskému, jež sloužití mají ku povznesení naší národnosti, nápomocni byli.

K sletu všesokolskému a k mezinárodním závodům pohlížeti bude se všeobecným zápalem nejen národnost česká v této zemi ale veškeren národ český v starých vlastech. Na důstojném a zdárném vystoupení Sokolstva při světové výstavě záleží další skvělé a zdárné působení Nár. Jed. Sokolské. — Ku zdaru a vítězství povinen jest přispěti každý povolaný činitel. V době této nesmí žádná platná síla odpočívat a společně práce se stranit, ale každý musí přispěti jakýmkoliv způsobem, má-li zdar býti úplný. Zvláště Sokolstvo čes. am. jest povinno v první řadě k této významné manifestaci sokolské a národní co nejvydatněji působiti, aby snahy, dosavadní úspěchy, vznešený cíl, a vlastenecké úkoly, s napjetím všech sil okazale a důstojně před celou veřejností osvědčilo a dokázalo, na jaký stupeň dokonalosti se Nár. Jed. Sok. po čtrnáctileté činnosti vyšinula. — Od nás naše národnost, jejíž nejdárnějšími a ve prospěch a povznesení naší národnosti nejvypolanějšími syny býti chceme, bude žádati, bychom co nejvydatněji ku zdaru přispěli, a my doufáme pevně že hrdé naděje v Sokolstvo kladené nebudou sklamány.

Slet všesokolský v Chicagu spojený s mezinárodními závody v době světové výstavy, bude bez odporu největším a nejokázalejším osvědčením vlasteneckého lidu českého, a nejmýlnějším svědkem naší národní síly a duševní uvědomělosti. Zdar sletu všesokolského bude ohlasem touhy, zdravého a svobody hodného žití, a že hodni jsme býti občany této svobodné země.

Proto žádáme snažně členy ústředního výboru pro tuto manifestaci národní zvolené, každého jednotlivého Sokola ať cvičícího neb přispívajícího, a veškeré jednoty sokolské k N. J. S. náležející by s největším úsilím bedlivě a svědomitě konali své povinnosti, by s nadšeným zápalem a horlivostí uchopili se práce ve prospěch tohoto velikého podniku. — Každý z nás bratří milení konej svou povinnost, neb jest to služba vlastenecká.

Když každý kdo se cítí povoláním ku povznesení naší národnosti prospěti ku zdaru sletu všesokolského přispěje, když Sokolstvo v hojném počtu, ve vzorném pořádku a s náležitou vycvičeností k mezinárodním závodům a veřejnému cvičení bude připraveno, a v zkoušce obstojí pak bude chvalná pověst české tělocvičné školy uznána a stará sláva našeho národa povznesena.

Myšlenka na ty okamžiky musí nejen každého Sokola k nejdokonalejšímu provedení vytknutého díla povzbuditi, ale každé srdce české nadechnouti.

Bratří! Čím byla královská Praha Sokolstou České Obce Sokolské a celému národu českému před dvěma lety v době zemské výstavy a sletu všesokolského, tím budiž nám česká metropole Chicago v této zemi, a rodáci naši v městě Chicago, jak pevně jsme přesvědčeni uvítají výkvět mužstva a junstva českého s vřelou srdečností a přívinou je horoucně k srdci vesele bijícímu.

Nuže kdo jsi Sokol, kdo jsi Čech, vzhop se k dílu, ku všestrannému zdaru sletu všesokolského.

Nuže na shledanou v Chicagu!

Za výkonný výbor Nár. Jed. Sokolské v Milwaukee, dne 28. ledna 1893

A. Kolman, starosta. P. A. Vaněček, jed.

Ještě o cvič. kursu N. J. S.

Nemile překvapen byl každý horlivější Sokol oběžníkem, jež výk. výb. rozeslal sborům v příčině uspořádání cvič. kursu N. J. S., neboť v oběžníku onom poukazovalo se jen k obtížím, jež s kursem byly by spojeny však o potřebě jeho a o užitečnosti jeho ani zmínky učiněno nebylo. Dalo se proto předvídati jak asi mnohé sbory budou hlasovati, neboť dobře jest známo že ve schůzích svolaných, do nichž dostaví se větší počet členstva obyčejně zvitězí náhled proti prospěchu tělocvičné činnosti mířící. Vždyť víme jaké přízni těší se zájmy tělocvičné u těch našich mnohých Sokolů, kteří jen při všem co podnikají počítají na výdělek však o vydání nechť ani slyšeti.

Leč přece musí každého upřímného Sokola zarmoutiti dočte-li se ze zápisu o schůzích výk. výb. že pouze čtyry jednoty se našly, v nichž uspořádání kursu, usnesení Clevelandského sjezdu, došlo souhlasu. Na štěstí tyto čtyry probudilé jednoty čítají dosti členstva aby s členstvem oněch jednot, které hlasování se vzdaly, uspořádání kursu zachránily. Známo že k zrušení ustanovení sjezdového třeba jest dvou třetin hlasů.

Dle toho kursu šťastně se dočkáme a na výk. výb. nyní jest aby vypravil jej co nejlépe by z něho celé N. J. S. vzešel žádoucí prospěch.

Široce vykládati o potřebě kursu cvič. bylo by zbytečno.

Vždyť každý kdo poněkud jen věci sokolské rozumí musí nalehavou potřebu tu cítiti, a jest-li ji nepocituje pak ať jde se jen podívati do těch našich tělocvičen a potom ať navštíví třeba nějakou turnerskou tělocvičnu, v níž řídí cvičení cvičitel tělocviků znalý. Ovšem kdo o tělocvik ničeho nedá, komu jest to pět jako šest ať sokolské sbory cvičí neb necvičí, nebo ať cvičí jakkoli, ten pro cvič. kurs nebude.

„Vždyť jsme beztoho doposud z těch všech kursů cvičitelských ničeho neměli“ vyslovil se starosta jednoho čelnějšího sboru ve schůzi kde se o oběžníku výk. výb. jednalo, „nač tedy potřebujeme zase vyhazovati peníze na nějaký nový kurs.“

Chraňtež nás bohové abychom ve všech sborech takových starostů se nedočkali, neboť pak mohli bychom viděti že nadechází doba kdy bude nám zvolati: „Již jsme v Americe dosokolovali.“

Trapný dojem z takovéto neuvědomělosti vznikly zmírněn jest velice tou okolností že právě sbory jako T. J. S. v New Yorku, S. Sl. Lípa a T. J. S. Čechie v Chicagu a T. J. S. Tyrš C. R. Sokol, které jak známo vynikají svou tělocvičnou činností nad jiné a které zároveň mají u porovnání s jinými sbory cvičitele ty nejlepší, souhlasí aby kurs se odbyval. V jednotách těch jasně nahlíží že bez cvičitelů nelze doufati v nějaký pokrok věci naší. Členstvo jejich nedbá jen vlastního svého zájmu, ale zájmu všeobecného, přejíc sobě aby i slabším jednotám konečně dostalo se způsobilých cvičitelů.

Společný cvičitel daleko nemůže tolik vykonati a prospěti, co vykonati může kurs cvič. a k tomu výlohy na společného cvič. daleko převyšují výlohy, jež vyžádá si kurs cvič.

Kdo ničeho nečte, kdo ničeho o naší věci neví, pro toho jest již pozdě abychom ho teprve v tomto č. Sok. Am. poučovali o důležitosti cvič. kursu pro věc sokolskou v Americe. A žel takových, kteří zhola ničeho, ničeho sokolského nečtou, jest mezi námi úžasně mnoho. Taci Sok. Am. nikdy ani nerozbalí, zahazující jej jak byl jim poštou doručen. Ti ovšem že hlasovali s chutí aby kurs cvič. pořádán nebyl. Těch, kteří něco čtou, jest mezi námi veliká menšina. Jinak by se musilo všeobecněji věděti jaké důležitosti přikládal Tyrš uspořádání cvič. kursu, jaké důležitosti přikládal mu Sokol Pražský a jak česká obec sokolská k němu hledí, co k prostředku, jímž jedině dá se věc sokolská v Čechách upevniti, povzněsti a rozšířiti.

U nás musili bychom napřed hledati v některém sboru svíčkou ty, kterým věc sokolská na srdci leží, vědouce že mnozí jsou Sokoly ze všech jiných pohnutek jen ne z těch aby tělocvik sami pěstovali a k jeho šíření se přispívali v zájmu vlastním, v zájmu svých rodin, v zájmu veškerenstva.

Jsou ovšem někteří, již upřímně se sokolstvem smýšlí, kteří však z nemístné opatrnosti chtějí všude šetřiti i na věci nejdůležitější, při níž šetřiti se nesmí má-li ve skutek býti uvedena. Ti byli zaleknutí, kdy výk. výb. bylo jim poukázáno že mají býti podniknuty

výlohy dalekosáhlé, výlohy, které jsou nad síly sboru. Tvrdíme že výlohy s kursem spojené budou menší než jsou ony jež vyžaduje vydržování spol. evič., kteréž sbory dosud ochotně nesly a kteréž výk. výb. patrně nemá za příliš vysoké, kdy odhodlal se k tomu ustanoviti ještě druhého spol. evič.

Kdo upřímně se sokolstvem smýšlí a kdo s tělocvičnými poměry našimi při tom jest obeznámen, ten jistě se o to přičinil ze všech sil svých aby usnešení Clevelandského sjezdu stalo se skutkem.

Komu záleží na tom aby cvičitelové naši trochu více o tělocviku věděli než dosud na mnoze ví, ten hlasoval aby kurs byl odbýván.

Především očekávali jsme že veškeré cvičící členstvo pro kurs se vysloví a v tom také jsme se nesklamali až na velmi, velmi řídké snad výjimky.

Snad některý jednotlivec neupřímný, jenž o sobě se domnívá že ví o tělocviku sokolském již dosti i že nebylo by radno aby také jiným dostalo se o něm poučení, proti uspořádání kursu se zasazoval, však všeobecně členstvo cvičící co jeden muž uspořádání kursu evič. jistě že sobě přeje, a doufáme že právní to dojde žádoucího splnění.

Máme-li pokračovati, tu nepostačí nám aby tu a tam v některé jednotě měli dobrého neb prostředního cvičitele a v mnohých sborech žádného. My musíme se o to zasaditi aby v každé naší jednotě byl někdo, kdo by cvičení řádně vésti dovedl, a toho docílíme jen uspořádáním evič. kursu.

Mimo zdánlivě podstatnou námitku, nedostatek peněz, byly i malicherné námitky proti kursu evič. učiněny. Jednou z těch jest, že prý doba proň zvolená jest nevhodnou, poněvadž bude prý v Chicagu tolik zábav že by posluchači kursu nemohli se práci ani věnovati. Máme za to že v době světové výstavy v Chicagu bude v týdnů právě 6 dnů všedních jako kdykoli jindy pro ty, kteří k práci buď nuceni jsou neb konají ji ze záliby. Ten kdo se chce honiti jen po zábavách a vyražení, ten může to činiti i mimo čas výstavní a to nejen v Chicagu ale kdekoli jinde. Sbory sokolské, doufáme, že vyšlou do kursu takové členy, o nichž se ví že budou se snažiti něčemu se v kursu cvičitelském přiučiti a nikoli takové, kteří by jen chtěli lacino se do Chicaga o výstavě dostat aby mohli si vyhoditi náležitě z kopýtká.

Máme kurs evič. za podnik pro Sokolstvo americké důležitější než blížící se závody a slet, neboť očekáváme že z něho trvalý prospěch N. J. S. vzejde, kdežto z veřejných vystoupení i z těch nejokázalejších úspěchů v první chvíli mohutný velmi často rychle mizí bez účinků trvalých.

Nuže zasaďme se upřímně o to aby řádný kurs evič. byl N. J. S. vypraven co nejlépe. — Na zdar!

Tělocvičná znemravenělost.

Tolikráte již psali jsme v tomto listu, proč Sokolové tělocvik pěstují, že za zbytečné máme tolikráte opakovanou věc znova opakovati. Ti kdo by ještě z nás nevěděli proč cvičí, věru že novým výkladem by se nepoučili;

pro takové každého dalšího výkladu bylo by škoda, neb nebyl by ničím jiným, než hrachem na stěnu házeným.

Škoda že musíme přiznati že jsou mezi námi tací, kteří všemu poučování jsou uzavřeni, jsouce zatvrzelci ve svých obmezených náhledech. Jinak ani nedá se vyložiti, že mohou se v sokolských sborech vyskytovat tak nepěkné výstrelky z tělocvičné činnosti, s jakými se tu a tam setkáváme. Ovšem žádná věc na světě není tak dokonalou, tak krásnou aby nějakého stinného přívěsku na ní nebylo a my bychom pomlčeli i tentokrát o znemravenělosti tělocvičné jaká vedle záslužné činnosti sborů našich některými na duchu obmezenými jednotlivci jest pěstována, kdyby veřejnosti naší časopiseckými zprávami nebyla to činnost líčena co část ušlechtilé činnosti sokolské.

Čtenář asi domyslí se již, že bijeme tímto na sport, na sprostý, surový, znemravňující sport ve všech jeho odřadách. Svého času psali jsme v t. l. proti rohování a nyní donuceni jsme obrátiti se proti tak zvanému přetahování se lanem. —

Rozdíl mezi sportem a řádným tělocvikem jest obsažen as v následujícím:

„Kdežto tělocvik provádí cvičení účelně, pro cvičení samo a závodu vyhrazuje místo jen při slavnostních příležitostech jakožto důkazu dosažené spůsobilosti a v tělocvičných jednotách našich borci tělo své cvičící jen proto aby při veřejných závodních cvičeních vynikli, považování jsou za lidi nevystihující ducha a účele tělocviky, jest naopak sportu závod posledním závěrečným cílem, pro který výhradně cvičení se provádí.“

Podle uvedené definice snadno rozlíšíme Sokoly od sportovníků, s jichž mírnějšími i hrubšími druhy tu a tam se v některé sokolské jednotě setkáme.

Sportovník cvičí jen za tím účelem aby vyhrál, aby dostal o závodu cenu, nikterak nehledě k tomu zda přípravou k závodu sobě na těle i na duchu (jenž bývá v takovém případě vždy velmi obmezen) prospěje neb uškodí. Na zdraví jemu ničeho nezáleží, ale na „slávě“ aby viděl jméno své vytištěné ve veřejných listech, neb na paradě, aby co vítěz mohl si ověsiti kabát neb vestu nějakým tím „livancem.“

Práti bychom takovým pošetilecům jejich „ušlechtilou“ radost a zábavu, jen kdyby ji oddělili zcela od naší činnosti tělocvičné a kdyby nezatahovali přípravy své k závodům sportovním do našich tělocvičen a kdyby měli tolik šetrnosti k věci sokolské aby vždy kdykoli časopisy se zmíní o jejich výkonech sportovních co o výkonech Sokolů, požádali časopisy příslušné o opravu, poučice je, že Sokolové se sportem nemají ničeho společného.

My pokládáme to za ponížení věci sokolské, je-li oznamováno veřejným listem že Sokolové toho neb onoho sboru zvítězili v přetahování o lano. Pokud víme nemívají takoví „tahaví“ jednotlivci svolení svého sboru aby jmenem jeho kde v přetahování vystoupili a kdekoli tak činí, podnikají to co občané, neb snad co atleti, ale nikoli co Sokolové.

Na sboru sokolském ovšem jest, má-li takové „tahavé“ členy, aby k tomu přihlédl, by tito přípravami svými k závodu cvičení řádných Sokolů nepřekáželi, aby tělocvičnu k účelu svému nezneužili. Řádný

cvičenec, poněkud jen o sokolské myšlence uvědomělý mezi tahouny takové nikdy se nemíchá a tu z nedostatku dobrých sil doplňuje se „potahy“ z členů necvičících, kteří pak tělocvičnu navštěvují jen ku „tahání“ v tahání.

Potěšení konstatujeme zde, že ve sboru řádně vedeném taková „tahounská“ činnost se netrpí, a takových sborů jest v N. J. S. valná většina. Tahounství ono může bujetí jen tam, kde správa sborová tělocvičnu úplně se zřetele pustí, nestarajíc se o to co v ní se děje, a kde zároveň náčelník tahounství přeje a podporuje. Ovšem že měli by členové uvědomělí, jimž v pravidelném cvičení se „taháním“ překáží o to vsí silou se zasaditi aby z tělocvičny bylo odstraněno.

V jistém sboru Chicagském dospěla věc již tak daleko že sportovní členové utvořili si samostatný „Bohemian Athletic Club,“ (ovšem že vše jest v klubu tom anglické, poněvadž oni Sokolové česky by se nedomluvíli ač nejmnější z nich drmolí angličtinu hrozně) sbor ve sboru.

Kam takováto činnost spěje, pozná každý kdo nahlédne v tělocvičnu, v níž tento klub rádí.

Jest věru třeba aby některé sbory trochu více se o to zajímaly co v tělocvičnách jejich se děje.

Přetahování o lano nikde nemělo by býti trpeno. Proč?

1.) Kdekolí dosud bylo pěstováno, pěstovalo se co sport.

A sport má zůstatí dalek našich tělocvičen.

2.) Přetahování se o lano není tělesným se tužením přispívajícím k otužení zdraví, neboť přepínající svalstvo, jest zdraví jen ku zkáze.

O tom přesvědčen musí být každý, kdo jen poněkud jest seznámen o účincích cviku na soustavu tělesnou, a o ustrojení téže. Dovoláváme se tuto názoru učeného lékaře prof. Webstera, jenž působí na „Chicago Medical College“ co professor fyziologie. Prof. Webster jsa velikým přítelem a příznivcem tělocviku doporučuje častěji svým posluchačům by pilně tělocvik pěstovali, dodáváje vždy že nikdo nemá býti bez tělocviku. Při tomto chvályhodném povzbuzování k tělocviku zároveň poučuje zmíněný professor posluchače své by střežili se přepínání sil, jakéž spojeno bývá s různými druhy sportu, uváděje že jakkoli tělocvik jest každému nevyhnutelně potřebným k získání a k udržení si zdraví, přece lépe jest zcela necvičiti, než svalstvo své cvičením přepínati.

Jako cvičení zhoubné zdraví uvedl prof. Webster přetahování se o lano, jehož každý má se vystříhati, komu zdraví je milé, dodav že z nejslavnějšího Amerického potahu, („team“) jimž svého času Philadelphia se „honosila“ do roka čtyři z tahounů těch zemřeli, a to jedině následkem tahání, následkem přepínání svalů a tím ovšem i jemnějších orgánů.

3.) Přetahování co sport pěstované, jen takové mezi námi se vyskytlo, tělo přepínajíc, na ducha zhoubně působí ohlupujíc jej, a znemravňujíc.

Široce důvod tento vykládati nebudeme, odkazující čtenáře k velmi poučnému v té věci odstavci v Scheinrových dějinách cvičení v starém věku, nadepsaném „Athletika, rohování a všeboj“, z něhož vyjímáme pouze následující:

„Euripides pak, jenž sám v mladých letech za athleta byl vychován, obrátil ostří pera svého nejen proti zápasnictví, ale i veřejnému závodění vůbec. „Ač na tisíc“, praví ve fragmentu z Autolyka, „v Helladě se rodí špatností, přece žádná z nich není horší sběři athletů, z nichž žádný neučil se hodným a stěží by se tomu vůbec naučil.“ Rovněž Platon postavil se v řady odpůrcův atletiky, která dusí touhu po vzdělání, umrtvuje cit, činí athlety hluchými a slepými. „Aristoteles právem poukazoval že atletika na ujmu jest souměrnému vývoji těla a snižuje tělocvik, který tělo zušlechťiti má, v pouhé řemeslo.“

To tušíme postačí aby sbory, v nichž neřest přetahovací se vyskytla tuto vymýtily.—

Nákaza přetahovací dosud jest v modě a tu ovšem u některých skvostem dosud nedotknutelným, zvláště u těch kteří mají vše co jest americké za krásné a to co jest české za hloupé a zpátečnické. Však o takové zabeďněnce tu nejde. My víme že členstvo sborů našich skládá se převážnou většinou z mužů uvědomělých a zároveň vlasteneckých i že sportovní tahouni, tu a tam se vyskytnuvší, jsou jen malým ač škodlivým vlčkem na bujně naší ratolesti sokolské, který jediným ostrým řezem bude odstraněn aby květu a ovoci budoucímu zbytečně neškodil.

Snad že nyní, kdy národní hrdina americký, tak dlouho oslavovaný miliony „uvědomělého“ občanstva amerického, rohovník rohovníků, rvoun rvounů, surovec surovců, sportovník sportovníků, byl poražen a udolán koňalkou, kdy porážkou jeho sport co surovost více než jindy před veřejností vynikl, dojde i na jiná odvětví sportu, aby ukázány byly v celé své ošklivé znemravňující nahotě. Snad že není do té doby daleko kdy i v Americe lid dovede rozsouditi mezi řádným tělocvikem a mezi sportem znemravňujícím. Však do té doby neradi bychom viděli aby lid náš snad sportu přál a tím více by nás musilo rmoutiti kdyby sbory naše vedle uslechtilé své činnosti měly popřívati pozornosti ošklivému sportu ať druhu jakéhokoli. —

Končíc toto pojednání dodáváme že ku „ušlechtilému“ přetahování se o lano velice vhodné názvosloví bylo utvořeno. Tak ku př. pás pro zadáka nazván byl velmi případně chomoutem a četa přetahovací potahem.

Jmena ta mluví příliš významně o přetahování i není se co diviti proč toto nikde nezděmácnělo, kde pěstuje se tělocvik sokolský.

Sokol Americký.

— Některé jednoty neporozuměly oběžníku výk. výb., jednajícímu o cvič. kursu, domnívajíc se, že mimo mimořádný příspěvek, 1 doll. za členu, měly by ještě zvláštním poplatkem přispěti k vypravení kursu cvič. a k tomu že by musili vyslance své do kursu z vlastních

peněz vydržeti. Jen z obavy před takovými vydaji hlasovaly, aby kurs pořádán nebyl. Dle toho bylo svolání výk. výb. některým sborům pravým postrachem. Doufáme, že nyní po objasnění a rozvážení celé věci, kdy na jisto se ví, že i bez jakého-koli mimorádného příspěvku bylo by lze kurs uspořádati, některé sbory rozhodnutí své změni a pro uspořádání kursu se prohlásí.

— T. J. S. Tábor v Chicagu zvolila následující Sokoly úředníky: K. Matouš st., V. Vileta nám., V. Kinst taj., V. Vodička pokl., A. Procházka náč., T. Čížek (1407 W. 40 St.) úč.

— Nelze s tím souhlasiti, aby americké sbory sokolské požadovaly podpory ve svých podnicích na Sokolstvu v Čechách. Mnohé vážné důvody mluví proti takovému počínání. Příležitostně zmíníme se o této věci šíře.

— Sokol Ant. Scháněl, člen T. J. Sokol Čechie v Chicagu Ill. zemřel dne 24. m. m. u věku 33 let.

— Sokol „Komenský“ v Ravenna, Neb., pokračuje zdárně a cvičení, vedeného Sokolem A. Tvrzem, navštěvuje značný počet Sokolů i žáků. Sokol Komenský usnesl se zakoupiti pozemek a přikročiti ku stavbě vlastní cvičírny.

Cvičení prostná,

jež provedena budou při sletu všesokolském v Chicagu, v červenci 1893.

(Cvičení tato provedena byla při všesokolském sletu v Praze r. 1891. — Otisknuto ze „Sokola“ Pražs.)

Základní postavení: Stoj spatný, připažit (ruce v pěst sevřeny). Každé cvičení: čtyřikr. Ruch: mírný. (Každá doba 2 vteřiny).
Časomíra: 1 2 3, 4 5 6 7, 8.

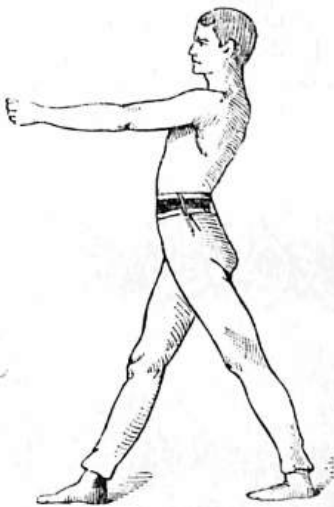
Oddíl I.

1. {Přepažit,
stoj předkročný v pr.

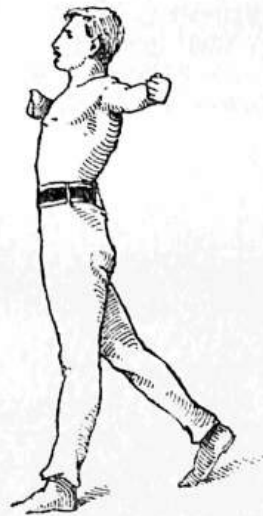
2. {Upažit,
stoj zánožmo v pr.

3. {Vzpažit,
stoj úkročný v pr.

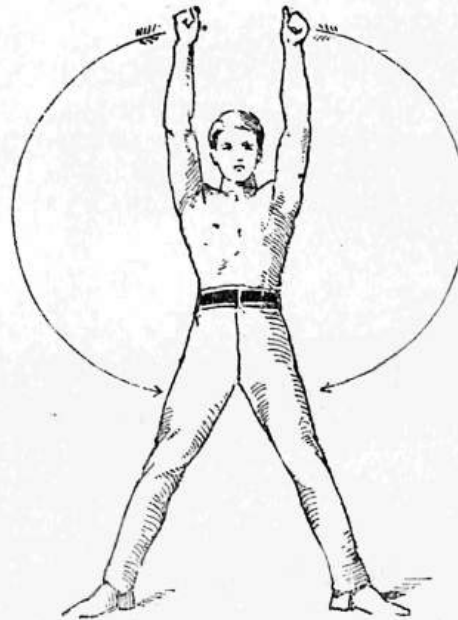
4. {Základní postavení upa-
žením.

(Pohled se strany.)

(Pohled se strany.)

5., 6., 7., 8. opáčně.

Poznámka Přepažit a upažit v poloze palcové, palec ruky nahoru obrácen, vzpažit v poloze palcové, palec do zadu obrácen. Při stojích kročných jsou obě nohy napjaty a na krok oddáleny, tíže těla spočívá na obou nohou stejně, obě chodidla dotýkají se po celé délce půdy. Při stojích zánožmo jsou obě napjaty, noha zánožující opírá se pouze špičkou o půdu. Špička nohy jest nazad odehnuta. Váha těla spočívá na noze stojné. — Na dobu čtvrtou a osmou přejde se v základní postavení. Na dobu 5., 6. a 7. konají paže tytéž pohyby jako na dobu 1., 2. a 3., místo pravé nohy přechází na dobu 5., 6. a 7. v tytéž postojě noha levá. Ze vzpažení přejde se v připažení upažením.

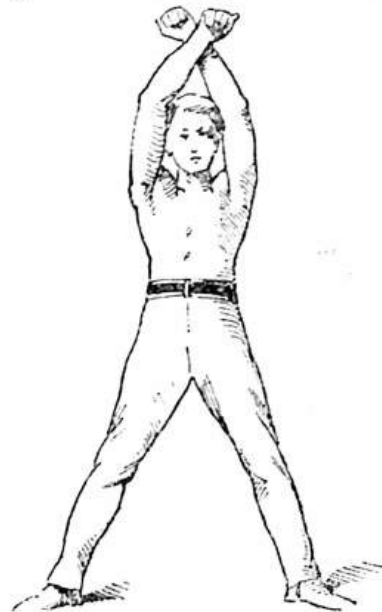
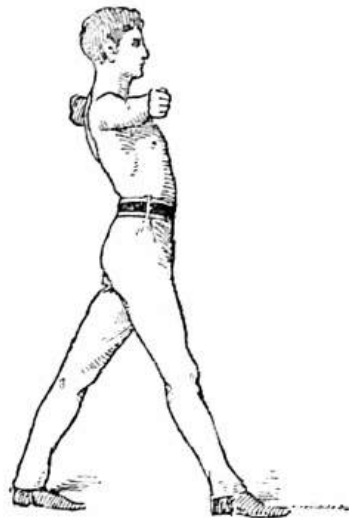
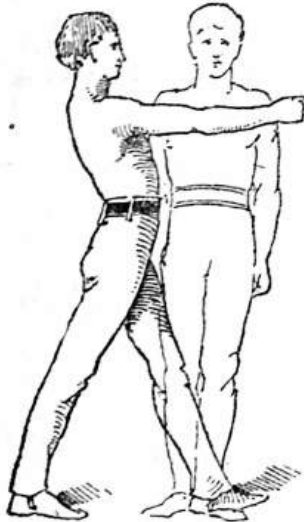
Oddíl II.

1. {Předpažit,
půlobrat v l.,
stoj zákročný v pr.

2. {Upažit,
stoj předkročný v pr.

3. {Vzpažit dovnitř (pr. paži
obloukem dolním),
půlobrat v levo.

4. {Základní postavení upa-
žením.

5., 6., 7., 8. totéž.

(Pohled ze zadní strany.)

Poznámka. V době první vykonají se všechny pohyby najednou, předpažit ruce v poloze palcové (palec nahoru). Půlobrat vykoná se o levé patě; v době druhé upaží se zase v poloze palcové, v době třetí pravá paže vykoná těsně podle těla oblouk dolů a pak projde polohy připažení, předpažení dovnitř až do vzpažení dovnitř, levá paže vyčká pravou do předpažení dovnitř a pak společně s ní přejde ve vzpažení dovnitř, pravá paže v pohybu tom jde pod levou. Při vzpažení jsou ruce v poloze hřbetní (hřbet dozadu). Půlobrat vykoná se na patách, tak že paty v době třetí zůstanou na tomtéž místě jako v době druhé, nohy v době třetí naležají se v poloze stoje rozkročného. — Na dobu čtvrtou se přisune pravá noha k levé v základního postavení, tak že cvičenec jest ku původnímu postavení zády obrácen. — V době páté, šesté a sedmé vykonávají se tytéž pohyby paží, obrát v tutéž stranu tedy v levo, postojte toutéž nohou tedy pravou, na dobu osmou jsme zas tak obrácení, jak původně v základním postavení.

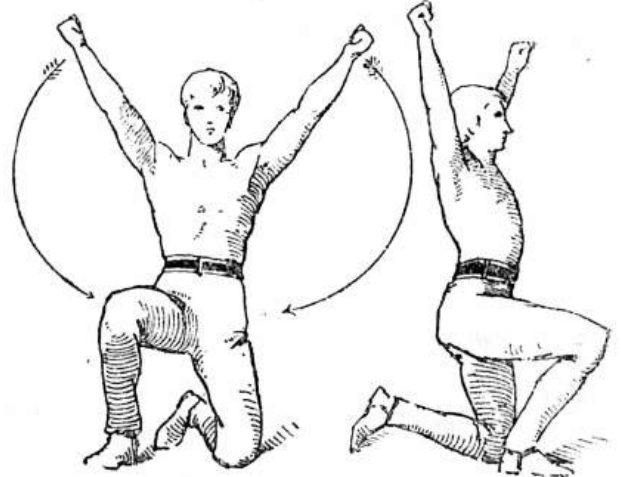
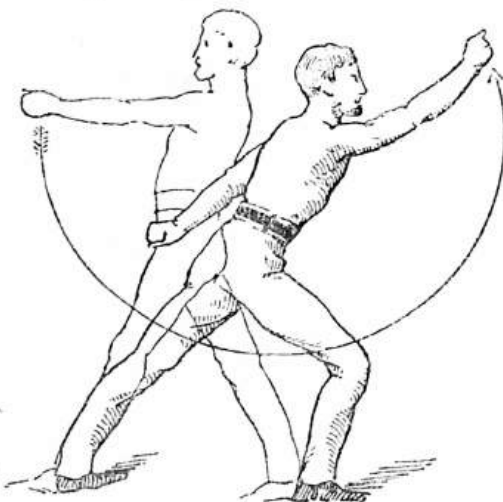
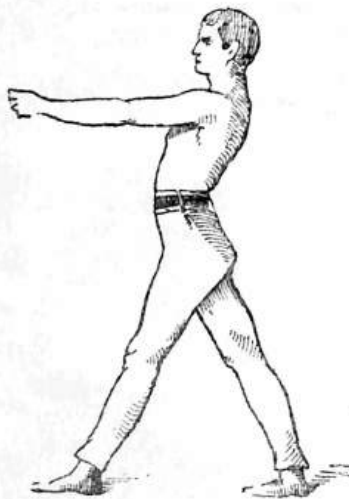
Oddíl III.

1. {Předpažit,
stoj zákročný v pr.

2. {Zapažit v l., předpažit v pr.
vzhůru obloukem dolním,
celý obrát v pr. do před-
hybu v pr.

3. {Vzpažit zevnitř,
v klek levonož.

4. {Připažit upažením,
přisunem pr. nohy v zá-
kladní postavení.
5., 6., 7., 8. totéž.

(Pohled se strany.)

(Pohled se strany.)

(3. pohled ze zadní strany.)

(3. pohled se strany.)

Poznámka. V první době předpažit v poloze palcové a stoj zákročný v pr. (poněkud dovnitř). — V době druhé při obratu v pr. současně zapaží levá a pravá projde polohou připažení a předpaží vzhůru. Pravá ruka v pěst poloze palcové (palec vzhůru), levá ruka v pěst poloze palcové (palec napřed), pravá noha se ohne, levá napne; při tomto výkonu jsou nohy ovšem tak daleko oddáleny od sebe jak v době první při stoje zákročném. Obrát na patách se děje. Trup tvoří s nohou zanožující jednu přímku. — V době třetí vzpaží se nejkratší cestou zevnitř, ruce v poloze palcové (palec do zadu obráceny) a současně přejde se v klek na levé koleno, ale tak, že špička levé nohy zůstane na místě, koleno na délku chodidla stranou od pravé paty se postaví, trup vzpřímen se drží. — V době čtvrté připaží se upažením, přejde se ve vztyk, a přisunem pravé nohy přejde se v základní postavení, tak že jsme k původnímu postavení zády obrácení. V době 5., 6., 7. a 8. vykonávají paže, nohy, trup obrát, tytéž pohyby jako na dobu 1., 2., 3. a 4., tak že v době osmé jsme zase v původním základním postavení.

Oddíl IV.

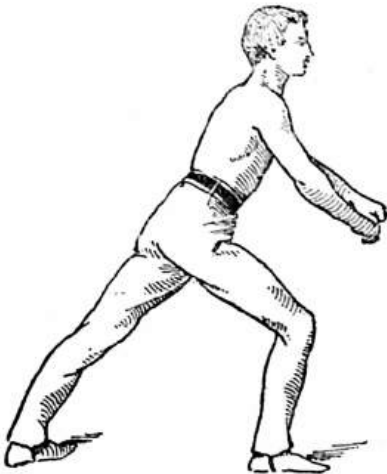
1. Předpažit dovn. dolů,
předklon,
výpad v pr. v před.

2. Vzpažit zevnitř,
stoj zánožmo v pr.

3. Čelným obloukem dovnitř upažmo, paže ohnout,
výpad v pr. stranou.

4. Základní postavení mrštěním paží stranou.

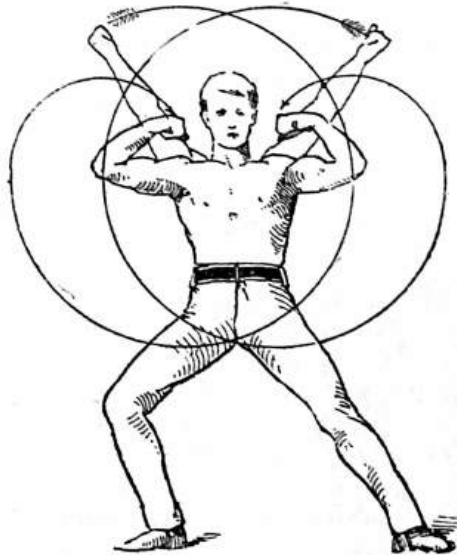
5., 6., 7., 8. opáčně.

(Pohled se strany.)

(Pohled se strany.)

Poznámka. V době první předpažit se dovnitř dolů v poloze hřbetní, ruce v pěstě sevřené, pravá paže pod levou, předklon mírný, tak že tělo s levou nataženou nohou leží v jedné přímce. Při výpadu jest pravá noha ohnutá, levá napjata. V době druhé vzpažit nejkratší cestou zevnitř v poloze hřbetní (hřbet ruky do zadu), pravá noha vykoná stoj zánožmo. V době třetí vykonají paže oblouk čelný dovnitř t. j. projdou vzpažení dovnitř (pravá před levou), předpažení dovnitř, připažení, upažení a v této poloze se paže ohnou, tak že záloktí nalezá se v poloze upažení, předloktí jsou nahoru obrácena, palce do zadu obráceny, ruce k ramenou přihnuty. Teprve při ohnutí tomto vykoná pravá noha výpad v pravo stranou, trup vzpříma. Na dobu 4. základní postavení. Paže z ohnutí se napne mrštěním předloktí v upažení a připaží. V době 5., 6. a 7. vykonávají se tytéž pohyby paží, postoje však levou nohou.

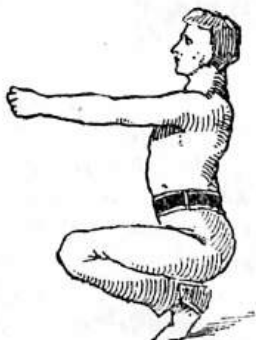
Oddíl V.

1. V dřep, předpažit.

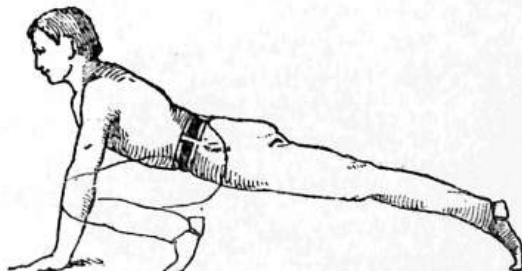
2. Vzpěr ležmo v předu.

3. Výskok v dřep,
upažit,
výpad v pravo vpřed.

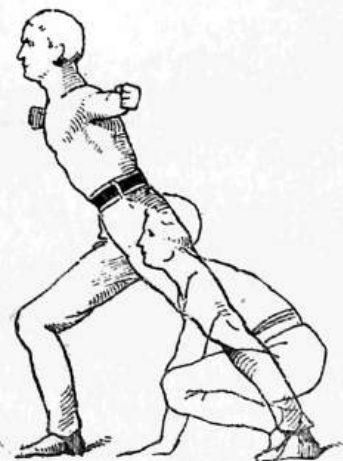
4. Půlobrat v l.,
do zákl. postavení.
5., 6., 7., 8. totéž.

(Pohled se strany.)

(Pohled se strany.)

(Pohled se strany.)

Poznámka. Na dobu první přejde se v dřep a předpažit se v poloze palcové, na dobu druhou přejde se ve vzpěr ležmo v předu; ruce položí se na délku chodidla vpřed na zem (prsty napřed obráceny), ze vzpěru dřepmo (lokte dotýkají se vnitřní strany kolenní) nohy do zadu se trčí ve vzpěr ležmo, a opírají se na břišcích palce. Páty jsou sevřeny, kolena napjata, trup držen budiž přímo, obličej ku předu obrácen. Na dobu třetí přejde se výskokem ve vzpěr dřepmo a ihned ve výpad v pr. vpřed, levá noha zůstane na místě, paže v poloze palcové upaží (palec rukou nahoru obrácen). Na dobu čtvrtou připaží se, pravá noha ku levé se přimikne a současně na levé patě vykoná se půlobrat v levo do základního postavení tak, že k původnímu postavení jsme pravým bokem obráceni, v době páté, šesté, sedmé a osmé vykonají se tytéž pohyby paží, nohou, půlobrat v levo, jak na dobu 1., 2., 3. a 4., tak že na dobu osmou jsme v základním postavení zády k původnímu postavení, v následujících osmi dobách provede se totéž co v prvních osmi dobách, tak že v šestnácté době octneme se zase v původním základním postavení.

P o z n á m k y v š e o b e c n é .

Hlava při všech pohybech jest vzpřímena.

Při stojích nožných, kročných a výpadech jest šlapadlo nohy pohyb konající ve směru 45 stupňů od čelné osy odchýleno. Při stojích nožných jest vzdálenost nohou 1½ délky chodidel, při stojích kročných 2 délky, při výpadech 3 délky. Při výpadu, který se při této příležitosti děje s podupem, jest koleno se špičkou nohy v kolmé čáře. Po každém cvičení hledíž cvičenec vyříditi se v

radu. Po každém oddílu opraví se zřízení bez zvláštního povelu.

I. a IV. oddílu budiž v y u č o v á n o tak, že nejprve naeviči se pohyby paží, pak postojte a na konec soudobně.

II. a III. oddílu budiž v y u č o v á n o tak, že nejprve naeviči se postojte s obraty, pak ihned soudobně s pohyby paží.

Při konečném provádění dějí se ovšem výkony paží i nohou soudobně.

Každé cvičení vykoná nejprve ukazovatel jednou.

Cvičení prostná.

Nikomu z nás není tajno, že cvičení prostná v sokolstvu americkém jsou pravou popelkou. V mnohých sborech vůbec se jim necvičí a tam kde přece povšimnutí dojdou jsou více pěstována jen tak pro jméno. Kam počínání takové vede nejlépe dá se posouditi při cvičeních závodnických, při nichž výkvět našeho cvičícího členstva nesvede ani ten nejjednodušší prostocvik. Ovšem že ve cvičení boreů dobře jsou znáti mezery, kteréž dají se objasniti jen tím, že borci při všem svém pilném cvičení prostných ani si nevšimli. Vždyť většinu našich boreů jsou prostocviky malicherností, hloupostí. Takový náhled pronáší o nich každý z těch, kteří jen proto cvičí, aby mohli se veřejně ukazovati, aby mohli se zablýskati, aby mohli nějaké ceny dobytí. A takových nerozumných jest až dosud mezi námi přes příliš.

Ti jsou protivníky nejhorsími sokolského tělocviku a kde jen mohou brojí proti němu prohlašujíce za hloupost každé cvičení, v němž se o závodech N. J. S. neudílí cen.

S takovými „také“ Sokoly bývá těžké porázení, neboť vedle svých výtečných názorů o tělocviku vynikají pravidelně svým hrubým chováním se a vzpurností, kázně sokolské neznajíce. Jiného ovšem od nich nelze očekávati. Vždyť každý dobře ví, že tělocvik za nízkými závodními účely pěstovaný nikoho nemůže zušlechtiti ale jen sesurověti a zhruběti, a takový právě účinek má tělocvik na ony „také“ Sokoly, kteří jen k vůli tomu se cvičí („se cvičí“ užito zde zcela správně, neboť o zmíněných Sokolech nelze napsati dobře že „cvičí,“) aby nějaké té ceny dobyli.

Kdo rozuměje věci naší byl přítomen některým závodům, neb větším společným veřejným cvičením, ten podle chování se čet i jednotlivých závodníků mohl poznati jakým způsobem cvičení jest řízeno v tom neb onom sboru. Ti, kteří na závodisti chovali se co nejlackovitěji, ti co v šatnách hulákali, ty nejsprostější řeči vedli a písně nejhanebnějšího obsahu zpívali, tímto svým chováním jiného na jevo nedávali, než jakým duchem cvičení v sboru jejich jest řízeno. Tam kde pustí se volná uzda sportovníkům, tam kde za celý rok nepromluví se k cvičencům jediného poučného a povzbuzujícího slova, kde tito chtějí míti jen „fun,“ česky při tom ovšem nikdy nemluvíce, tam ovšem nelze očekávati, že vychovají se ve cvičení Sokolové. Z tělocvičny takové mohou vyjít individua tělocvikem zhrubělá, ale nikoli Sokolové tělocvikem zušlechtění. Tu nelze se pak ani

diviti, když odchovanec takové „školy sokolské“ síly cvičením se nabyté používá k hospodským rvačkám, k rozkopání „huby“ slabším a nevinným osobám a k podobným krásným činům.

Nelze se tu pak diviti, když některý nepřiznivce tělocviku poukazuje na to, že tento člověka sesurovuje na místě aby jej zušlechtoval. Takový má pravdu, ale jen potud, že pouze tělocvik za nízkými účely pěstovaný může člověka zdivočiti a zhruběti, kdežto tělocvik řádně pěstovaný, tělocvik sokolský, pěstovaný za vznešenými cíly, člověka zušlechťuje a povznáší.

Na sborech sokolských tu jest aby přísně toho dbaly, by v tělocvičnách jejich veškerá činnost nesla se jen za pravými účely našimi, nejsou ovládána nízkými chytíci sportovními.

Než cvičiti jen k vůli závodům, lépe by bylo necvičiti, neboť tím aspoň nedala by se příležitost mnohým, aby jen to co z tělocviku může vyplynouti špatného, sobě prisvojili.

Třeba tu především pilně toho dbáti, aby každý než v tělocvičnu po prvé vkročí, byl náležitě s účely sokolského tužení se seznámen a zároveň třeba, aby cvičení samo nemělo na sobě ráz, z něhož by vyznívalo, že konáno jest jen za tím účelem aby ten který sbor vychoval si několik závodníků, kteří by byli schopni dobytí mu v závodech ceny.

Řádný rozvrh cvičení, — v němž zahrnuta jsou všechna cvičení sokolská, k jichž pěstování ta neb ona tělocvična jest přístupna — jest prvou nutností tam, kde cvičení chce se vésti po sokolsku. A dle rozvrhu toho musí se přísně cvičitel řídit, kdyby sebe více bylo nespokojenců, kteří to neb ono cvičení prohlašují za hloupost, proto že se v něm o závodech cen neudílí.

Uvedeme za příklad, že v jedné tělocvičně brojili někteří členové tak zvaného cvičitelského sboru proti tomu, aby na rozvrh cvičební byl dán zápas a vzpírali se proti tomu, aby pokročilejší čtyři cvičily též na koze na dél a na šíř, udávající, že se v zápasu ani na koze o závodech N. J. S. nezavodí.

Taková pokleslost jeví se u některých z těch, kteří již někdy o závodech cen získali, majíce sebe za učené professory tělocviku, všemu rozumějící.

Za takových poměrů ovšem nelze ani očekávati, že by cvičení prostná mohla obstáti v sboru takovém, v němž ničeho jiného se nedbá než příprav sportovních k závodům.

Nač ztráceti čas s takovými hloupostmi, jako jsou prostocviky? —

Takovéto smutné úkazy zřejmě svědčí o tom, že octlí jsme se na scesti, z něhož navrátiti se jest čas nejvyšší.

Dobrym vůdcem k návratu tomu mohou býti cvičení prostná, když vykážeme těmto místo, jež jim náleží, totiž místo prvé. Mnoho tím jistě získáme.

Jsouť cvičení prostná základem všeho cvičení a k výcviku všestrannému nevyhnutelná.

V případě našem, kde jedná se o to sportovní ráz se cvičení našeho setřítí a lepší kázně získati, jsou prostná cvičení prostředkem nejlepším. Ovšem že myslíme cvičení prostná rádně prováděná, ne taková, při nichž polovina neb více účastníků dělala by si co by chtěla. Kdo zvykne si poslouchati při cvičení prostném ten dovede setřítí kázně i jinde.

A této tolik jest nám třeba na všech stranách. Víme že dosud se jen se zlou potázal, kdo mezi námi o zavedení jakés takés kázně chtěl se zasaditi. Ovšem kde v jednotlivých tělocvičnách cvičenci co celek, ku př. při prostných cvičeních, nikdy ovládnání nejsou, jak potom jest možno vládnouti co celkem cvičenci, již sešli se z různých sborů. To měli bychom dobře míti v paměti v době přítomné, kdy chystáme se co celek vystoupiti o sletu v Chicagu.—

Jaké důležitosti přikládají prostným cvičením v Sokolstvu ve vlasti naší o tom svědčí krátký výňatek z letošního sborníku sokolského, jež tuto uvádějice upřímně si přejeme aby našel náležitou pozornost u všech našich sborů:

„Za to musíme doznati značný úpadek v jednom z nejdůležitějších odvětví tělocviku, zejména našeho českého tělocviku, totiž cvičení prostných. Snad to byla právě zvýšená činnost na náradí, jež odvrátila pozornost od cviků prostných, snad to bylo přečeňování neb neznalost významu cvičení těch, snad i částečná nechuť, zkrátka na všech stranách musili jsme, žel, upozorovati, zejména to bylo při veřejných cvičeních župních, že cvičení prostná příliš povrchně a ledabylo se provádějí, že se odbývají jaksi jen z nutnosti, bez hlubšího propracování, tak že i nejsnadnější a nejvíce přirozenější polohy se cvičencům nepodařily a činily dojem právě opačný, než jaký na cvičeních prostných požadujeme. A přečeňování prostná jsou podmínkou a začátkem všeho cvičení, jedině rádným jich pěstováním můžeme odchovati cvičence v dokonalé borce stepilé postavy a úhledného pohybu, jedině těmito cviky můžeme utvrditi v nich vědomí o správném vystupování a povšechném držení těla. Proto voláme s důrazem po důkladnějším a všestrannějším provádění cvičení prostných a upozorňujeme naše župní sbory cvičitelské na povinnost jich v tomto směru. Tento náš úsudek není pouze osobní, vždyť on jest čerpán z úvah téměř o veškerých letošních slavnostech a cvičeních veřejných a jest všeobecně uznáván. Nedostatků tomu dalo by se různým způsobem odpomoci. Tak na př. zařazením cvičení prostných v pořadí cvičení družstev, závodem v těchto cvičeních, jak při domácích, tak i při župních cvičeních a pod. Kdybychom pokračovali tím směrem, v jaký jsme minulého roku zabředli, pak octlí jsme se úplně na bezcestí, čemuž vyvarovati jest nyní svatou povinností našeho dobrého cvičitelstva, v jehož uvědomění a ideální snahu všechnu nadějí svou v tomto směru klademe.“

Návrhy na opravu stanov N. J. S.

(Píše J. L. Voborský.)

Rokem tímto odbývati se bude v Chicagu sjezd Národní Jednoty Sokolské a tu nastává sborům trochu práce s návrhy na různé opravy, aby sjezd tento mohl býti zdařilým a nesl dobrého ovoce v budoucnosti. Obyčejně se stává, že se začne pracovati několik neděl před sjezdem když už zbývá málo času k vytřebením různých náhledů a pak se přijde do sjezdu s návrhy polovičatými. Myslím, že až toto budou Sokolové čísti, že všechny sokolské sbory budou míti vyslance své již zvoleny, neb vyslanci se vždy volí v celoroční schůzi a tu nebude na škodu, když učiním některé návrhy na opravu stanov, z nichž mohou jiní vybrat co by bylo dobrého aneb ještě opravit, anebo přijdou dle návodů těchto na jiné nové a lepší návrhy.

Nemyslím, aby Sokolové brali mé náhledy za pravé, ale jak jsem pravil, mám za to že přivedou jiné bratry ku přemýšlení o těchto a takovýmto způsobem že můžeme utvořiti stanovy, které budou pro nás užitečnými, dle kterých se budeme řídit a ne aby byly po většině mrtvou literou, jako až dosud.

Začínám hned se zásadami a sice:

Článek I. „Zásady“, budiž opraven následovně:

My Sokolové česko-američtí spojení v Národní Jednotu Sokolskou ve Spojených Státech chceme se vzájemně o vzdělávání tělesné i duševní mladíků a mužů zdravých na těle i na duchu zasazovati.

Článek první jsem navrhl opravit jen proto, že věta: My Sokolové česko-američtí spojení pod názvem: Národní Jednota atd. — zní velmi dvojsmyslně, že jsme spojení pod názvem, — Dole by bylo záhodno přidati k zásadám následující články:

Účelem toho jest:

1. Vydávání časopisu sokolského.
2. Zakládání tělocvičných jednot.
3. Zakládání českých škol a rozšiřování českého jazyka vůbec. —
4. Zakládání knihoven v sokolských síních.
5. Pořádání veřejných tělocvičných cvičení a ušlechtilých zábav vůbec.

Účel a zásady mají býti vždy na prvním místě stanov, aby každý, jemuž se stanovy do rukou dostanou, věděl dle čeho se má řídit a co mu jest činiti.

Článek I. Hlava I. (Členstvo, budiž opraven následovně: Členem sboru k Národní Jednotě Sokolské patřícího může se státi každý mravně zachovalý Čecho-slovan, je-li nejméně 18letý. Řádek „je-li občanem Spojených Států,“ budiž vynechán poněvadž zní směšně, neb víme, že žádný mladík 18letý občanem býti nemůže.

V článku 4. Hlava I. ať se vynechají čtyry poslední řádky začínající slovem „Když zpráva atd. —“ až do konce a nahradí se následovně: „Když zpráva podaná byla příznivou a je přijata, je povinností každého člena, jenž by cosi závadného proti čekatelci věděl, by to sboru sdělil, a zdali sbor uzná že je to nepostačitelné nechť se přikročí k hlasování a sice pouze znamením ruky zdali čekánek má býti přijat neb ne...“

My víme ze zkušenosti, že k sokolským sborům přistupují mladíci aneb muži zachovalí a hlasováním kuličkami již se přihodilo mnoho nedorozumění a pak mladík, který jest zachovalým by mohl býti třemi kuličkami zavrhnut jen proto, že má některé osobní nepřátele ve spolku, bylo by nespravedlivé a mimo to hlasování kuličkami patří více ku spolkům podporujícím kde mají jiný účel — ale sokolské spolky mají jednati přímě a otevřeně: nic tajného.*)

Článek 5. Hlava I. úplně vynechat.

Článek 9. Hlava I. budiž opraven v smysl: „ať jest sprostěn poplatku jak ku sboru tak i k Národní Jednotě Sokolské.“ V článku tom se nepraví zřejmě zdaliž poplatků ku sboru aneb k Nár. Jednotě. Kdyby byl na př. zbaven poplatků ku sboru tu by zaň třeba musil sbor platit.

Článek 2. Závody. — Budiž opraven v ten smysl, aby jednoty čítající 25 členů poslaly nejméně jednoho závodníka, jednoty čítající nejméně 50 členů, by vyslaly dva závodníky a sbory které

*) Poz. red. — Tajné hlasování kuličkami mělo již dáno býti ze sborů sokolských vymýšleno a jest to s podivem že takový ošklivý cop tak dlouho mezi námi byl pěstován.

mají více než padesát členů by vyslali celou četou a ty sbory, jež mají nejméně dvě nebo tři až čtyry sta členů by zaslaly na každé sto členů jednu četou, tak že každý sbor by měl sto členů musel by vyslati jednu četou, který by měl dvě stě členů, dvě čety atd.— Každý výkon má záležeti z potrojně sestavy a má býti pouze třetího neb čtvrtého stupně pro závodníky vyššího oddělení a druhého a třetího pro závodníky nižšího oddělení.

(Dokončení.)

DO P I S Y .

V Chicagu, dne 28. ledna 1893. — (Z K l a t o v s k é h o S o k o l a .) — Potěšen chápou se pera bych podal první a radostnou zprávu do Sok. Am. že podařilo se nám získati v osobě Sok. Jos. Šimečka dlouho postrádaného cvičitele. Byl však již nejvyšší čas, neb poslední dobou u nás cvičení takřka usnulo a to následkem toho že nebylo cvičitele. Proto bude snad začátek pro našeho cvičitele pracnější než snad předvídal, však jsem přesvědčen že Sokolové za krátký čas se chopí znovu práce a půjde to ku předu jako dříve. Hoši jest na čas abyste už jednou se chopili cvičení. Čas k závodům jest den ode dne kratší a u nás o nějakých přípravách ani poněti. Tak Sokolové nemůže býti žádné výmluvy, že není cvičitele a záleží to pouze na Vás máme-li býti o příštích závodech opět ti poslední neb ne. Nuže s chutí k dílu ať na příštích závodech se doděláme lepších pro náš sbor úspěchů než roku předminulého. A což Vy sestry Sokolky, myslím že už je na čas byste se uchopily znova práce a šly nám dobrým příkladem napřed jako dříve, čisnad se chcete vymlouvat že je zima? To se na Sokolky nesluší. Myslete také trochu na závody Chicagské kde budou všechny místní sbory Sokolek zastoupeny, hleďte k tomu by i sbor Váš důstojně zastoupen byl.

Jako každoročně pořádá i letos sbor náš maskarní ples dne 14. února. Nelze mi nepodotknouti že sbor náš založil též divadelní odbor a první vystoupení odboru toho byl dokonaly úspěch. Nejen že kus dobře sehrán ale i návštěva byla veliká tak že i v ohledu finančním sbor může být spokojen. Nyní se naši ochotníci s chutí připravují na druhé představení ku dni 26. února. V půlroční schůzi zvoleni byli následující Sokolové úředníky:

F. Červený st., Jos. Harapart nám., J. Lurie taj., V. Spěváček účet., V. Straka náč., Karel Roth místo-náč., F. Kasik prap., P. Straka jed. — Na zdar!
J. J. Lurie.

V Chicagu, dne 5. února 1893. — (Z P l z e ň s k é h o S o k o l a .) Zaklepal na nás ten 93. a ten každému věrnému Sokolu přinesl trochu více starostí, neb závody sokolské se kvapně blíží a tu nelze jinak, než ve zvětšené všestranné činnosti očekávati rozhodného okamžiku. Budeť zde souzena jakost, a zároveň i počet členů, jaký ten, nebo onen sbor odchoval. Toto poslední nechtějí jaksi někteří bratři přijmouti za své. A tu oprávněn jest stesk cvičitele sboru našeho br. Čermáka, že sbor čítající takovou silou členstva (skoro 350) měl by míti mnohem více členů cvičících. Jakkoli sbor stále nových a nových členů získává, omezuje se kroužek členů cvičících stále na ty staré horlivé junáky jimž buď za jejich činnost dík srdečný. A to platí i o cvičení pochodovém. Jakkoli dal si tajemník posledně velikou práci s obesláním veškerých členů listky, tu v čas určitý dostavili se kromě členů cvičících suma sumárum 2; a tak až asi na 300 členů dostavili se všichni. Jest to pak smutné při pochodech, když některý bratr neví ani kterou nohou vykročit a mnohdy vyskočí třeba oběma najednou. Ale doufejme že se vše snad zlepší. Na začátku března hodlá cvičitel br. Čermák uspořádati veřejné cvičení žactva. Znájíce, jakou pílí br. Čermák cvičení těchto malých junáků věnuje, slibuje býti výsledek skvělý. Také na odporučení cvičitele postaral se sbor o jakési pošinovací podium, tak aby i zadní obecenstvo bez obtíží mohlo celý běh cvičení sledovati.

Průměrná návštěva žáků denních byla počtem 90, večerních žáků a žakyň 45 těchto, a 82 oněch.

Dále usnesl se sbor pořádati v neděli jakési přednášky o české historii, a snahách českého národa vůbec. Něco podobného osvědčuje se býti v každém ohledu více nežli potřebným. Dříve nebylo nám možno na něco podobného mysliti, ale nyní kdy uhostili jsme

se ve vlastním stánku, překonáme obtíže s tím spojené hrav. Jest jenom pravdou, že sbor náš, ačkoliv platil vždy správně nájemné nebyl proto přece „rentýřem“ příliš vitaným. Doufáme že snaha sboru našeho dojde u et. české veřejnosti ocenění. Jest mi milou povinností vysloviti jmenem sboru našeho Sokolům Slovanské Lípy k jich skvělému vítězství v Auditoriu srdečné blahopřání. „Jen výš ať vždy český praporek vlaje, zmlknou ústa utrahačné líje.“ Dopis svůj končím oznámením voleb. Starostou zvolen opět jednohlasně upřímný Sokol br. Layer, místostar, horlivý br. Voborský, taj. čilý br. Nejedlý, úč. br. Jordan, pokl. br. Kuliček, náč. český br. Hurt, prap. br. Chvalovský, ml., dopis. br. Jos. Kuták, domácí správce br. Fišer.

S pozdravem na veškeré bratrské jednoty, jichž činnosti provolávám srdečné Na zdar!
J o s e f K u t á k .

V Chicagu, dne 4. února 1893. — Nejsem sice pověřeným dopisovatelem svého sboru do Sok. Am., však chci přece v něm nahléd svůj projevit kdy jedná se o vše tak důležitou, jakou jest uspořádání cvič. kursu N. J. S. Mám za to že před krátkým ještě časem žádnému Sokolu ani ve snách se nezdálo že by s kursu N. J. S. letos mělo sejíti, neboť kdo by byl chtěl z nás ozvati se proti tak důležitému a jen k prospěchu N. J. S. čelícímu ustanovení jaké Clevelandský sjezd usnesl. Měl jsem uspořádání kursu za jisté a se mnou jistě všichni Sokolové. V tom z čista jasna výk. výb. místo odpovědí ústřednímu Chicagskému výboru na otázku „jak připravuje se k vypravení kursu,“ zaslal jednotám oběžník z něhož příliš jasně bylo znáti, že výk. výb. pokládá provedení usnesení Clevelandského sjezdu za nemožné. Některé sbory k tomuto náhledu výk. výb. jen přisvědčily a pouze čtyry sbory nesdílely náhled výk. výb. prohlásivše se pro kurs. Z celé kursové události, jež jak pevně doufám přece jen rozluštěna bude ve prospěch kursu a tím i ve prospěch N. J. S. měli bychom čerpati poučení pro sebe pro budoucnost.

Usnesení sjezdu Clevelandského mělo býti výk. výb. beze všech odkladů provedeno až do poslední písmeny. Leč výk. výb. aniž by se byl pokusil usnesení vzpomenuté provésti tázal se jednot zda s usnesením oním souhlasí. Dotaz ten byl úplně zbytečný a nemístný.

Víme dobře jaké zlo způsobeno bylo před časem jediným návrhem na znovuvyvázení a novým pak hlasováním ve sjezdu Cedar Rapidsém. Z toho mohli jsme již býti poučeni dostatečně. Když něco jednou již jest usneseno a usnesl se na tom sjezd, v němž přece byli, tak za to aspoň mám, ti nejlepší z našich Sokolů, tu neměli bychom o usnesení tom teprve znova uvažovati, nýbrž měli bychom o to se zasaditi usnesení takové provésti.

To není to pravé sokolské jednání, dnes na něčem se usněstí a zítra usnesení své rušiti. Kam jednání takové vede o tom uvedl jsem příklad výše. Doufám že účastníci sjezdu Clevelandského měli dosti rozhledu i dosti zkušenosti aby věděli co podnikají usnesením aby N. J. S. uspořádala kurs cvičitelský v tak příhodné době, jakou bude doba výstavní v Chicagu.

Potřeba cvičitelů řádných jest tak nalahavá, že nikdo nemůže ji nepozorovati a nikdo zároveň nemůže tvrditi že jinak jí vyhověti můžeme než kursem cvičitelským. Či má někdo nějaký lepší náhled? Má-li, ať jen se netají a Sokolstvo bude mu zaň povděčno.

Dobře víme jak byli jsme úplně ve tmách v názvosloví tělocvičném a jak teprve příchodem společného cvič. z Čech poněkud jsme v soustavu sokolskou vnikli, jež až do příchodu jeho byla nepronkinutelným pralesem i těm nejlepším z nás. Měl jsem dostatečně příležitost pozorovati účinky kursu v bývalé Těl. Jed. Sokol v Chicagu, kde po dvakráte uspořádán byl její cvičitelem kurs cvič. jen za účelem nejnnutnějšího seznámení se pokročilejších členů zmíněného sboru s názvoslovím tělocvičným. Kursu onoho účastnili se i někteří uvědoměli členové jiných sborů a podnes jsou tomu povděční že dostalo se jim v něm aspoň elementární znalosti tělocviku. Někteří z účastníků kursu oněch, ti co byli pozorlivými posluchači, jsou dnes pro pravý sokolský tělocvik zaujatí a pěstující pilně četbu tělocvičných knih jsou spůsobilými zastávati úřad cvičitele.

Tak poznáv jak pořádání tělocvičných výkladů blahodárně působí, těšil jsem se velice na uspořádání kursu N. J. S., jež představoval jsem si že účastníkům poskytne jasného obrazu o sokolském tělocviku a sokolských povinnostech. V doufání tom byl jsem velmi trpce sklamán, kdy z hlasování sborů zdálo se že k uskuteč-

nění kursu nedojde. Nyní opět pevně věřím že usnesení sjezdu Clevelandského dojde uskutečnění, neboť bylo by třeba dvou třetin hlasů k jeho zrušení a těch dosaženo nebylo. Jak se dovidám v jednom ze sborů N. J. S. připravují se k tomu že vyšlou některého ze svých členů do evič. kursu pořádaného Čes. Obcí Sokolskou, kdyby nemělo dojiti ke kursu v Chicagu. Kdyby tak všechny sbory na jisto učinily, třeba ještě letos, pak mohli bychom uspořádání kursu v Chicagu i oželeť, ač tento poskytl by příležitosti většinu počtu Sokolů ku vzdělávání se tělocvičnickému, než kolik účastnilo by se jich kursu v Praze.

Leč k tomu peněžní prostředky některých slabších sborů nestačí aby vyslati mohly některého z členů svých do kursu Čes. Obce Sok. — Snad že některé sbory příliš spolehají ve společ. evič., hlasující proti pořádní kursu. Společný evičitel ovšem může prospěti, však pouze takový který vedle tělocvičné znalosti theoretické a praktické jest též spůsobilým o tělocviku vykládati jiným. K tomu ovšem třeba vedle vzdělání tělocvičnického i vzdělání povšechného. Však získati za společného evičitele sílu takto způsobilou, jest velmi obtížno ano nemožno, jak zřejmo jest z toho, že Nár. Jed. Sok. po dlouhou dobu bezvýsledně oznamovala v Sok. Am. i v Sokolu Pražs., že hledá spol. evičitele.

Ohlížeti se po společném evič. zde jest neradno, leda by kandidát takový byl napřed řádně vyzkoušen a to osobnostmi spůsobilými, však kde takových komissarů zkušebních mezi námi naléztí?

Ten náhled je jistě všeobecný, že společný evič., který by jen u sboru evičil, však z hola ničeho o tělocviku nevykládal, nám ničeho neprospěje. Takových Sokolů, kteří pěkně evičí máme mezi sebou dost a dost, však z těch bychom sotva vybrali někoho aby schopen byl jiným přednáseti o tom co sám prakticky umí prováděti. Abych nešel pro příklad daleko, byl by některý takový Sokol asi tak schopným zastávati úřad spol. evič., jako by mohl jej zastávati některý cirkusový umělec.

Za měsíc společ. evič. z horlivých členů některého sboru nenačká evičitelů, však může jim tolik aspoň povědět i tolik navodit dáti aby čtouce rozuměli jasně spisům sokolským a k podání takového výkladu a návodu třeba síly schopné a vzdělané.

Nemožnosti na nikom nežádáme, však tolik žádati musí každý Sokol aby výk. výb. byl v obsazování místa spol. evič. prozřetelným, neboť jedná se zde o vydaj asi 1000 doll. za rok, což jest suma velice značná, má-li býti vydána nadarmo, kdežto v tom případě kdy vydána jest za práci síle schopné jest vydáním skrovným.

Uspořádání kursu evič., jenž může za menší vydání více prospěti musí dána býti přednost. Proto jsem rozhodně pro jeho uspořádání i těším se že bude mi dána příležitost, bych mohl býti jeho posluchačem, doufaje že hojně jest těch, kteří se mnou stejné přání chovají. — Na zdar!

Jos. Šimeček, člen T. J. S. ve Wilberu, Neb.

Pisemnictví.

Sborník sokolský na rok 1893, vydal A. V. Pragr v Kolíně. Přízeň, jež vydávání sborníku sokolského provází, dosvědčuje že dospěl vydáním letošním ročníku desátého. Obsah tohoto mimo část kalendářní vykazuje články následující: Josef Klenka, napsal JUDr. J. V. Bohuslav. Jindř. Vaníček, napsal J. V. Alexandr. Přehled činnosti Čes. Obce Sokolské za rok 1892 od JUDr. J. E. Scheinera. Účast Sokolstva na výstavě národopisné od Vodomila. Soustava evičení prostných od Fr. Kožíška. Jízda koňmo v Sokolstvu. O seřadění župy při veřejném vystoupení. Zásadná usnesení sjezdu, výboru a sboru evičitelského Čes. Obce Sokolské. Slovanské Sokolstvo. Statistický přehled žup sokolských za rok 1892. Statistický přehled povšechných poměrů jednot v zemích koruny české s Vidní. Statistický přehled povšechných poměrů žup. Statistický přehled evičebních poměrů jednot. Přehled statistický. Vděčná paměť. Písně sokolské. Rozvrh evičební.

Doporučujeme Sborník sokolský nejhojnějšímu odběru. Doposud žel u některých našich sborů ani neviděli jak Sborník sokolský vypadá. Cena výtisku bez poštovní zásylky jest 80kr. Adresa: A. V. Pragr v Kolíně. Lze jej též objednat u pořadatele t. l.

Z výboru pro uspořádání všesokolského sletu při světové výstavě v Chicagu roku 1893.

(Zápis o řádné schůzi ze dne 5. února 1893.)
Schůzi zahájil star. Sok. Rud. Hurt za přítomnosti následujících Sokolů: Kovařík, Pecival, Holec, Boehm, Štulík, Vavřínek, Roth, Haller, Voborský, Spěváček, Hopp, Schuh a Vinický.

Zápis o řádné schůzi čten a schválen. Zápis o mimořádné schůzi ze dne 22. ledna čten a přijat s opravou: Sok. Čermák, Bilek, Pecival a Dr. Jirka zvolení co prozatímní zástupci ústř. výb. v svět. těl. kongresu. Pořadatelé Čermák a Štulík oznamují, že záhodno by byla přijata prostná cvičení jež při všesokolském sletu v Praze provedena byla, což schváleno. Výbor pro vydání pamětního spisku oznamuje, že v příští schůzi předloží zprávu o své činnosti.

Čten dopis v. v. jímž se oznamuje rozhodnutí se jednot stran pořádní evič. kursu. V. v. oznamuje, že dvě třetiny jednot se vyslovilo pro kurs nepříznivě což v delší debatě shledáno za nerozhodující, neboť v jednotách, jež pro evič. kurs příznivě odpověděly, přes 1000 členů Nár. Jed. Sokolské zastoupeno jest. Usneseno, nadále pro zdar evič. kursu pracovati.

Dále usneseno požádat v. v. by vyslal společ. evič. Sok. P. Straku na čas do Chicaga, by mezi zdejším Sokolstvem působil v přípravných pracech k příštímu sletu. Čten dopis Těl. Jed. Čechie, v němž se oznamuje, že místo Sok. Suka na dále zastupovat má Sok. Pecival.

Sok. Boehm se děkuje z členství ústř. výb. a oznamuje, že místo jeho zastupuje Sok. Miroslav Goeringer. Sok. Karel Štulík děkuje se s pořadatelství.

Sok. Fr. Pecival zvolen náměstkem starosty.

Ostatní volby ponechávají se do příští schůze.

Na zdar!

A. Haller, tajemník.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

Milwaukee, Wis., dne 13. ledna 1893. — (Odročná schůze ze dne 27. prosince 1892.) — Schůzi zahájil náměstek T. Gresl, jelikož starosta F. Kaplan přítomnem nebyl.

Čten byl dopis Sok. Liera, dle něhož přijímá podmínky v. v. stranu tisku Sok. Am., jest volným dáti žádanou záruku. Zároveň činí však své podmínky, by totiž dvě třetiny rukopisů vždy 14 dní před vydáním čísla, a jednu třetinu nejdéle do 8. každého měsíce obdržel. Podmínky ty jsou přijaty. Záruka Lierova má býti T. J. S. New York pověřena a v. v. k uschování zaslána. Časopis má býti vydáván direktně z New Yorku, kteroužto záležitost má jednatel se poštovním úřadem vyjednat. Zároveň jest oznámeno, že za příčinou přeložení tiskárny „Sok. Am.“ bude lednové číslo poněkud opozděno.

T. J. S. Linwood Neb. žádá, by jí byl Sok. Ninger, člen sboru K. Štulík co evičitel na jeden měsíc zaslán; žádosti té jest vyhověno. Stranu odbývání evičitelského kursu v tomto roce v Chicagu, hlasovaly další sbory:

Vyšlou posluchače a nemohou platit výlohy: T. J. Plzenský Sokol Chicago, T. J. S. Podlipný Detroit, T. J. S. Tábor Chicago, T. J. S. Crete, Neb., T. J. S. Svornost, Morrisanie, T. J. S. Fuegner L. I. City a T. J. S. Chicago. Přispěti na výlohy učitelů se uvoluje T. J. Tyrš Cedar Rapids Sokol.

Výbor dává zprávu, že uznává za prospěšné, by byl ještě jeden společný evičitel pro východní jednoty ustanoven, by tyto ještě před závody byly řádně připraveny.

Zpráva ta jest schválena a jednateli uloženo, by jednotám dopsal by nějakého schopného evičitele odporučily, zároveň má v Sok. Am. býti vyhláška uveřejněna.

Hlasování sborů stranu odbývání evičitelského kursu bylo vzato v úvahu, v kteréž v. v. přišel k tomu náhledu, že odbývání kursu jest nemožné z důvodu, že 19 jednot nemůže zaslat žádného posluchače a tím výlohy na tento vydané, kteréž by těžce sehnati se nechal, nepřinesly žádoucího užitku.

Přikročeno k volbě úředníků pro tento rok a zvolení jsou:

Předseda A. Kolmán, náměstek T. Gresl, tajemník Fr. Moudrý, jednatel P. A. Wančec, pokladník P. V. Šisler.

Do stížního výboru: F. Kaplan, F. Moudrý a K. Jiran. Do tělocvičného výboru: A. Pittner, E. Chrudimský a P. V. Šisler. Tim schůze ukončena. — Na zdar!

K. Jiran, taj. výk. výb.

Milwaukee, Wis., dne 25. ledna 1893. — (S ch ů z e ř á d n á .) Schůzi zahájil starosta A. Kolman. — Přítomni nebyli P. V. Šisler, E. Chrudimský a T. Gresl. Protokoly ze dne 28. prosince 92, 3. ledna a 13. ledna 93. jsou přijaty.

Sokol Ninger člen T. J. S. K. Štulík dopisem oznamuje, že přijímá nabízené mu místo cvičitele na jeden měsíc u T. J. S. Linwood. Uzavřeno dopsati sborům, zdali jsou volny přispěti 10c. za členu, neb vůbec jakoukoliv jinou částku na výpravu Sokolů z Čech, by těchže větší počet sůčastníci se mohl mezinárodního cvičení při světové výstavě v Chicagu. Čteno bylo pozvání od Nord Deutscher Turner Bundu k sůčastnění jejich závodů, kteréž budou v měsíci červenci t. r. v Milwaukee odbývati. Pozvání jest přijato a jednatel má příslušně odpovédít. — Na zdar!

K. Jiran, taj. výk. výb.

P ř í j e m :

T. J. Sokol Mladočech v Racinu třetí čtvrtletí 1892.....	\$12.50
T. J. S. Mladočech v Racinu část čtvrtého čtvrtl. 1892....	13.90
Jed. Tyrš Cedar Rapids čtvrté čtvrtletí 1892.....	31.60
T. J. Sokol New York třetí čtvrtletí 1892.....	83.60
T. J. Sokol Wilber Neb. třetí čtvrtletí 1892.....	13.90
" " " " část čtvrtého čtvrtletí 1892.....	50
Sokol v Chlumei předpl. S.....	60
T. J. S. Chicago v Chicagu bez opravy třetí čtvrtl. 1892.....	14.79
" " " " část čtvrtého čtvrtletí 1892.....	10.71
T. J. S. Čechie v Chicagu čtvrté čtvrtletí 1892.....	33.70
T. J. Sokol Crete na účet částečně	3.00
T. J. Sokol v So. Omaha dopl. třetího čtvrtletí 1892.....	1.29
" " " " část čtvrtého čtvrtletí 1892.....	10.81
T. J. S. Čechie v Chicagu předpl. Sok. Am.....	50
T. J. Sokol v New Yorku časopis pro žáky.....	10.80
T. J. S. Budivoj v Detroitu čtvrté čtvrtletí 1892.....	7.40
T. J. Sokol v Milwaukee Wis. třetí a čtvrté čtvrtletí.....	68.10
Úhrnem.....	\$317.70

V y d á n í :

P. Straka, spol. cvič., služné za únor povoleno.....	\$50.00
V ý k a z h o t o v o s t i .	
Hotovost dne 31. prosince 1892.....	\$1455.69
Příjem za měsíc leden 1893.....	317.70
Úhrnem.....	\$1773.39
Vydání.....	50.00
Hotovost 31. ledna 1893.....	\$1723.39

Jsem opět nucen upozornit etěné sbory a jich úředníky by hleděli co možná nejdříve zprávy zasýlati a ty by správně byly vyhotoveny neb doposud byl jsem nucen nejméně polovici zpráv vracetí k opravě. Též velmi mnoho liknavosti se jeví stranu odvádění poplatků: Vyzývám opětně ty sbory kterých se to týká, by hleděly v tomto roce napraviti správnosti to co bylo zanedbáno liknavostí a netečností. Na pořádku sborů závisí správnost výkonného výboru a jednatele, neb neopatrnosti při odvádění poplatků a zasýlání zpráv se práce moje více než zdvojnásobí. Sborům které od nynější doby se nebudou hledět vypořádat správně, oznamuji že budu nucen uveřejnit jich jmena v Sokolu Americkém a časopis bude členům zastaven do té doby až bude vše v pořádek uvedeno. Jinak nebude možná pořádek udržet.

Na zdar! P. A. Waněček, jednatel.

L i s t á r n a r e d a k e e .

Sokol Č. v St. Louisu. — Nelze uveřejniti. P. R. — Opozdné dopisy zaslané do t. č. Sok. Am. budou uveřejněny v dubnovém čísle.

O z n á m e n í .

K vůli nedostatku místa muselo být odloženo několik článků a dopisů i mnoho zpráv z částí již vysázených, z částí v rukopisech, jakož i vyobrazení a popis cvičení s tyčemi, jež určeno jest pro slet všesokolský v Chicagu.

F. Lier, tiskař.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JED. SOK. V MILWAUKEE WIS.:
 A. Kolman, starosta, 1332 Vliet St.; T. Gresl, náměstek; Petr A. Waněček jednatel, 650—17th Street; F. Moudrý, tajemník, 663—12th St.; P. V. Schissler, pokladník, 207 Grand Avenue; Frant. Kaplan, A. Pittner, K. Jiran, E. Chrudimský.
SOKOL SLOVANSKÁ LÍPA Chicago, Jind. Hájek, 139 W. Taylor St.
PLZEŇSKÝ SOKOL Chicago; taj. Čeněk Bolek, 548 W. 19th St.
T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. V. K. Tříska, 1911 Geyer Ave.
TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Petr Churaň, 45 Emma Street.
TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; J. Budin, 1332 Harmon St.
T. J. SOKOL Omaha; taj. Jos. Růček 1315 So. 13th St.
T. J. S. PRAHA, Town of Lake, Ill., tajemník Josef Slavík, 1922—47. St.
T. J. SOKOL, New York; tajemník Jan Černý, 341 E. 74th St.
KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. Jindř. Lurie, 963 VanHorn St.
SOKOL CHICAGO, Chicago; taj. K. Bareš, 1337 W. 21st St.
SOKOL JED. BLESK Baltimore; jednatel V. J. Šimek, „Bohemia“, Broadway & Barnes Street.
T. J. S. Budivoj, Detroit Mich.; jed. Jos. Jileček, 231 Rowena St.

S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; jed. T. Beníšek, 3491—3rd Av.
J. TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; K. F. Kirchner 243 So. 2nd St.
T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y.; J. Fr. Vančura 59 Debevoise Av.
SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. J. M. Zeman, 4 Smith Ave.
T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb.; taj. Mat. Šubrt, N. 18 & Q. Sts.
T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. taj. Boh. Kupec, 9 Sibley St.
T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; j. Jan Rada 656 Buchanan St.
T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. A. Jambor, 1428 Michigan St.
T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan Brt.
T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Jos. Kudláček.
ČES. AM. SOKOL Manitowoc Wis. taj. A. J. Fanta P. O. Box 56.
TĚL. J. SOKOL TÁBOR, Chicago, T. Čížek, 1407 W. 40th St.
T. J. S. KAREL ŠTULÍK, Schuyler, Neb., taj. Josef K. Sinkule.
ČES. AM. SOKOL, Braidwood Ill., taj. Cyril Maleček, Box 46.
T. J. SOKOL, Crete Neb. F. J. Hanzel.
T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Jan Dočekal.
T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jan Sobotka.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva česko-amerického. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Karel Štulík, pořadatel, 525 A. So. Lincoln St., Chicago, Ill. P. A. Waněček, jednatel výk. výb. N. J. S., 650—17th St., Milwaukee, Wis.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasýlány pořadateli.